

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119201710
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119201710.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvia Hýbelová a členov: Mgr. Fedor Benka a Mgr. Katarína Arnouldová, v spore žalobcu: G. G., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXXX/XX, F., zastúpený: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, IČO: 36 264 750, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12. marca 2020, č.k. 11C/2/2019-156, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. p o t v r d z u j e
a vo výroku IV. m e n í tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

II. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie prvým výrokom konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 2.596,- eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 27.06.2019 do zaplatenia a zo sumy 954,- eur od 24.01.2020 do zaplatenia zastavil, druhým výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do 26.06.2019 v sume 31,26 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, tretím výrokom vo zvyšnej časti úroku z omeškania žalobu zamietol, štvrtým výrokom určil, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26%. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil použitím ust. § 11 ods. 6, 7, 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „ZoPZP“), § 6 ods. 1, 3 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zák.č. 437/2004 Z.z.“), § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, § 428, § 429, § 442 ods. 1, § 444, § 488, § 489, § 494, § 517 ods. 2, § 822, § 823 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1, § 251, § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1, 2 CSP a vecne tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, a nebolo to ani sporné, že pri dopravnej nehode dňa 19.10.2017 bola spôsobená škoda na zdraví žalobcu, a to v rozsahu ťažkej ujmy na zdraví. V čase dopravnej nehody malo motorové vozidlo, prevádzkou ktorého bola škoda žalobcovi spôsobená, uzatvorené povinné zmluvné poistenie u žalovanej. Pasívna vecná legitímácia žalovanej je tak daná ustanovením § 15 ods. 1 ZoPZP, pričom v konaní ani nebola spochybnená. Dopravnú nehodu zaviniel výlučne vodič poisteného motorového vozidla, o čom bolo rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, č.k. 34T/67/2018-189 zo dňa 15.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 05.04.2019. V priebehu konania žalovaná po právoplatnosti vyššie uvedeného trestného rozkazu uhradila žalobcovi náhradu za bolestné vo výške 1.642,- eur (dňa 26.06.2019) a po predložení aktuálneho lekárskeho posudku o sťažení spoločenského uplatnenia uhradila žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 954,- eur (dňa 23.01.2020).

Po čiastočnom späťvzati žaloby v časti istiny a čiastočného úroku z omeškania zostal predmetom konania úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do 26.06.2019 a zo sumy 954,- eur od 08.02.2019 do 23.01.2020, ako aj závislý nárok na náhradu trov konania. Predmetom posúdenia súdom prvej inštancie potom bola otázka, či žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania zo sumy náhrady za bolesť a na úrok z omeškania zo sumy náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj otázka, či bola žaloba v časti niektorého alebo oboch nárokov podaná predčasne alebo nie. Súd prvej inštancie tiež poukázal napr. na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 21Co/270/2016 zo dňa 26.01.2017. Ak teda v prípade prebiehajúceho trestného konania nie je daný dôvod na prerušenie civilného sporového konania, nie je možné ani konštatovať predčasnosť podania civilnej žaloby. Navyše, občianskoprávna zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla je okrem toho založená na objektívnej zodpovednosti za škodu bez ohľadu na zavinenie, pričom trestné konanie je založené na subjektívnej zodpovednosti vodiča za zavinenie dopravnej nehody. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 22Co/29/2017 zo dňa 13.11.2018. Žalovaná v priebehu konania (po oboznámení sa so skutočnosťou, že trestné konanie bolo právoplatne skončené trestným rozkazom) žalobcovi uhradila sumu bolestného vo výške 1.642,- eur (90 bodov á 18,24 eura po zaokrúhlení nahor) dňa 26.06.2019, čím uznala jeho nárok v časti náhrady za bolesť, avšak až v priebehu konania. Súd prvej inštancie mal za to, že nebola žaloba v tejto časti podaná predčasne, ale dôvodne, keďže nárok žalobcu v časti bolestného bol preukázaný už pred začatím konania, avšak nebol žalovanou uspokojený. Zároveň bola žaloba podaná dôvodne aj v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do 26.06.2019, t.j. do uhradenia žalovanej istiny v tejto časti, a to z nasledovného dôvodu. Súd prvej inštancie mal z predloženej predžalobnej komunikácie medzi stranami za preukázané, že žalovaná porušila povinnosť uloženú jej ustanovením § 11 ods. 6 písm. b) ZoPZP, pretože do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného žalobcu o škodovej udalosti mu neposkytla písomné vysvetlenie k uplatnenému nároku na náhradu škody, v ktorom nebol podľa jej názoru preukázaný rozsah jej povinnosti ako poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia. V konaní teda bolo preukázané, že žalobca žalovanej riadne preukázal svoj nárok na náhradu škody za bolesť svojim podaním zo dňa 13.08.2018 vrátane príloh (doručené žalovanej dňa 22.10.2018) a žalovaná plniť tento preukázaný nárok odmietla bez toho, aby na to boli dané právne relevantné dôvody, pričom žalobcovi ani neposkytla písomné vysvetlenie k uplatnenému nároku na náhradu škody. Keďže žalovaná nesplnila povinnosť uloženú jej v ustanovení § 11 ods. 6 písm. b) ZoPZP v lehote troch mesiacov, bola v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP povinná žalobcovi zaplatiť úrok z omeškania z istiny náhrady škody za bolesť. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a rozsudok Krajského súdu v Trnave, č.k. 11Co/103/2019-397 zo dňa 11.02.2020. Keďže si žalobca uplatnil úrok z omeškania až od neskoršieho dňa 08.02.2019, súd prvej inštancie mu od tohto neskoršieho dátumu úrok z omeškania priznal, pretože nemohol prekročiť žalobu. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobcovi priznal úrok z omeškania zo sumy náhrady za bolesť vo výške 1.642,- eur od 08.02.2019 do uhradenia uvedenej sumy dňa 26.06.2019, na základe čoho dňom 27.06.2019 prestala byť žalovaná v omeškaní. Úrok z omeškania súd prvej inštancie žalobcovi priznal v uplatnenej výške 5% ročne, keďže bol uplatnený v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keď základná úroková sadzba ECB bola ku dňu 08.02.2019 vo výške 0,00% (t.j. 0,00% + 5). V prípade žalobou uplatneného nároku žalobcu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia mal súd prvej inštancie za to, že žaloba bola v tejto časti podaná predčasne. Hoci znalec v Znaleckom posudku č. 32/2018 zo dňa 14.04.2018 ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia na 50 bodov, išlo o ohodnotenie iba predbežné. Znalec sám v znaleckom posudku uviedol, že položka odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia je len orientačná, nezáväzná a nie je stabilná, pričom je potrebné o 12 mesiacov od skončenia liečby poškodeného lekársky opäť vyšetriť a presne určiť rozsah poškodenia. Súd prvej inštancie tiež poukázal na ustanovenie § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., v zmysle ktorého sa lekársky posudok vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený, pričom ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. Sťaženie spoločenského uplatnenia vzniká v čase, keď je možné zdravotný stav poškodeného považovať za ustálený a kedy je možné posúdiť, aký má zdravotný stav poškodeného preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného. Znalecký posudok č. 32/2018 zo dňa 14.04.2018, ktorý pôvodne žalobca žalovanej predložil pred začatím konania, nemohol preukázať odôvodnenosť priznania náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, pretože v čase jeho vypracovania nebol stav žalobcu ešte ustálený, keďže neuplynula doba jedného roka od poškodenia zdravia pri dopravnej nehode dňa 19.10.2017. S poukazom na uvedené potom nemožno ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v uvedenom znaleckom posudku považovať za konečné, ale bolo potrebné opätovné posúdenie zdravotného stavu žalobcu a vystavenie aktuálneho ohodnotenia sťaženia

spoločenského uplatnenia, k čomu aj došlo v priebehu civilného sporového konania. Bez významu pritom je, že nové bodové ohodnotenie sa od nezáväzného neodchýlilo, keď podstatné je, že k nemu došlo až v čase, keď bol zdravotný stav žalobcu ustálený a pre ohodnotenie relevantný. Nebolo možné stotožniť sa s argumentáciou žalobcu, že žalovaná niesla dôkazné bremeno o tom, že malo dôjsť k zmene bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Naopak, bolo povinnosťou žalobcu svoj nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia preukázať aktuálnym posudkom vypracovaným až po ustálení jeho zdravotného stavu, čo urobil až v priebehu tohto konania. V súvislosti s tým súd prvej inštancie poukázal aj na skutočnosť, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žiadal odročiť pojednávanie dňa 25.06.2019 práve za účelom predloženia aktuálneho lekárskeho posudku a následne žalobca doručil žalovanej aktuálny lekársky posudok a lekársku správu o sťažení spoločenského uplatnenia, a to dňa 21.01.2020. Žalovaná po jeho predložení (čím si žalobca splnil povinnosť nárok preukázať) uhradila žalobcovi sumu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 954,- eur (50 bodov á 19,08 eura) dňa 23.01.2020, teda bez meškania. Žalovaná sa v prípade tohto nároku do omeškania nedostala, keď zároveň v tejto časti bola žaloba podaná predčasne, preto súd prvej inštancie žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 954,- eur od 08.02.2019 do 23.01.2020 (t.j. celkom suma 45,73 eura) zamietol. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie vo výroku II. rozsudku žalobe vyhovel v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy náhrady za bolesť a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 31,26 eura (úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do 26.06.2019) v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 CSP) a v časti úroku z omeškania zo sumy náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobu vo výroku III. rozsudku ako nedôvodnú zamietol. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, § 255 ods. 2 CSP. Žalovaná zavinila zastavenie konania v sume 1.642,- eur (keďže pri dôvodnej a nie predčasne podanej žalobe uhradila žalobcovi náhradu škody za bolesť, z ktorého dôvodu bol žalobca nútený zobrať žalobu v tejto časti späť) a zároveň bola zaviazaná k zaplateniu úroku z omeškania v sume 31,26 eura, čiže v tejto časti išlo o úspech žalobcu v konaní (1.673,26 eura). Žalobca predčasne podal žalobu v časti sumy 954,- eur, a preto zavinil zastavenie konania v tejto časti a zároveň bola žaloba zamietnutá v časti úroku z omeškania vo výške 45,73 eura, čiže v tejto časti išlo o úspech žalovanej v konaní (999,73 eura). Keďže ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie bol úrok z omeškania už vyčísľiteľný a zároveň zostal po čiastočnom späťvzati žaloby samostatným predmetom konania, súd prvej inštancie pre stanovenie celého predmetu súdneho konania sčítal sumu istiny a kapitalizované úroky z omeškania. Z uvedeného vyplýva hrubý úspech žalobcu 63% a hrubý úspech žalovanej 37%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 26% (63 - 37). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 26% trov konania, o čom súd prvej inštancie rozhodol vo výroku IV. rozsudku, keď v konaní nebol tvrdený a súd prvej inštancie sám nezistil dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby a v časti nároku na náhradu trov konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalobca spolu s predžalobnou výzvou zaslal žalovanej znalecký posudok, v ktorom bolo obodované poškodenie zdravia žalobcu v časti bolestného, ako aj v časti sťaženia spoločenského uplatnenia. Prílohou predžalobnej výzvy bola aj kompletná zdravotná dokumentácia žalobcu, z ktorej bolo možné vyčítať, ako prebieha liečenie žalobcu v období po dopravnej nehode, a teda posúdiť, či znalcom uvedená položka čo do základu ako aj počtu bodov je správna. Žalovaná náležite neodôvodnila, ktoré položky bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia považovala za dôvodné a preukázané a ktoré nie. Stále trvala na tom, že neposkytne žalobcovi náhradu škody, kým nebude mať k dispozícii právoplatné rozhodnutie z trestného konania. Žalovaná v rámci svojej spoločnosti má úsek likvidácie, ktorý je odborne spôsobilý na tzv. kontrolu správnosti bodového hodnotenia, a túto kontrolu vykonáva aj na základe zdravotnej dokumentácie. Nepovažoval za správne, že žalovaná nárok v časti SSU ani nezačala prešetrovať. Mali za to, že pokiaľ znalec ohodnotí SSU nejakou položkou, a hoc následne uvedie, že táto sa ešte môže meniť, neznamená to automaticky to, že danou položkou sa poisťovňa vôbec nemusí zaoberať. Znalec na základe svojich vedomostí a skúseností obodoval SSU síce skôr, ale táto jeho prognóza bola správna a dodatočne predloženým lekárskeým posudkom aj verifikovaná. Podľa ich názoru žalovaná mohla a mala pristúpiť k likvidácii poisťovnej udalosti, skontrolovať správnosť obodovania SSU na základe predloženej zdravotnej dokumentácie aj napriek poznámke znalca o predbežnom obodovaní. Vyhotovenie lekárskeho posudku bolo len formalitou, pretože tento sa plne zhodoval s vypracovaným znaleckým posudkom. Žalobca bol pred podaním žaloby aktívny, zaslal žalovanej predžalobnú výzvu a následne pred podaním žaloby opakovane kontaktoval žalovanú, aby sa

vyjadrila k jednotlivým nárokom. Žalovaná bola nečinná a začala uplatnené nároky riešiť až vtedy, keď jej bola doručená žaloba. Práve takýmto konaním, resp. nekonaním žalovaná zavinila to, že žalobca uplatnil svoj nárok na súde. Tieto nároky následne aj sama žalovaná považovala za dôvodné a preukázané, pretože pred vydaním meritórneho rozhodnutia pristúpila k náhrade škody v časti istiny v plnom rozsahu. Keby žalovaná náležite reagovala na predžalobnú výzvu a následnú žiadosť právneho zástupcu žalobcu o poskytnutie informácie ohľadne stavu likvidácie poisťnej udalosti, mohol byť žalobou uplatnený nárok uspokojený skôr a bez intervencie súdu. Poukázal na § 563 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k náhrade škody za SSU čas splnenia nebol dohodnutý, ustanovený právnym predpisom ani určený v rozhodnutí. Z uvedeného vyplýva, že žalovanej vznikla povinnosť splniť dlh, a teda poskytnúť náhradu škody prvého dňa potom, ako ju žalobca o to požiadal. Za predpokladu, že by sa odvolací súd aj stotožnil s názorom prvostupňového súdu, a teda mal za to, že žalobcovi vznikol nárok na poskytnutie náhrady škody až potom, ako predložil žalovanej lekárske posudok, poukázal na to, že žalobcovi by vznikol nárok na náhradu škody už 22.01.2020 a teda 23.01.2020 bola žalovaná v omeškaní a mohla sa svojho nároku domáhať na súde. Civilný sporový poriadok nepozná pojem tzv. "predčasne podanej žaloby", ako to bolo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, Civilný sporový poriadok neobsahuje ustanovenie, ktoré by svojou povahou a účelom zodpovedalo ustanoveniu § 143 Občianskeho súdneho poriadku. Namietali správnosť výroku napádaného rozhodnutia, ktorý sa týka náhrady trov konania. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca bol v plnom rozsahu procesne úspešný. Žalobca svoj nárok uplatnil na súde potom, ako žalovanú vyzval na mimosúdne urovanie sporu, a táto bola nečinná. Dôvodnosť a preukázanosť tohto nároku čo do základu a výšky uznala aj sama žalovaná, keď pristúpila k úhrade istiny v plnom rozsahu ešte pred vyhlásením meritórneho rozhodnutia. Žalobca bol v plnom rozsahu procesne úspešný, jeho nárok bol oprávnený, preukázaný a mala by mu byť priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Pre úplnosť veci uviedol, že žalovaná nežiadala aplikovať § 257 CSP. Žalobca nezavinil zastavenie konania, toto zavinila žalovaná svojou nečinnosťou, kedy náležite nereagovala na predžalobnú výzvu ani na opakovaný dopyt žalobcu na oznámenie stavu likvidácie poisťnej udalosti. Žalovaná nepostupovala v zmysle ustanovenia § 11 ods. 6 a ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z., neukončila likvidáciu poisťnej udalosti v trojmesačnej lehote odo dňa oznámenia poisťnej udalosti a neposkytla žalobcovi poisťné plnenie v lehote 15 dní odo dňa ukončenia likvidácie poisťnej udalosti. Zároveň mu neposkytla náležité vysvetlenie, prečo považuje nárok žalobcu za nedôvodný a v akom rozsahu. Jediné čo žalovaná uviedla bolo to, že kým žalobca neposkytne žalovanej právoplatné rozhodnutie trestného konania, neposkytne žalobcovi náhradu škody. Avšak trestnoprávna zodpovednosť je subjektívnou zodpovednosťou a občianskoprávna zodpovednosť je objektívnou zodpovednosťou, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie. Nie je potrebné, aby bola fyzická osoba uznaná vinnou zo spáchania trestného činu alebo priestupku, stačí, ak sú naplnené predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu. Predpoklady na vznik občianskoprávnej zodpovednosti za škodu sú nasledovné: vznik dopravnej nehody, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a dopravnou nehodou. Vznik dopravnej nehody sporný nebol, vznik škody ako aj jej výška bola preukázaná znaleckým posudkom, lekárske posudkom a zdravotnou dokumentáciou, ktorou dokumentáciou mohla byť riadne a včas (ešte pred podaním žaloby) verifikovaná správnosť obodovania škody na zdraví. Čo sa týka príčinnej súvislosti, táto vyplývala zo znaleckého posudku č. 21/2018. Všetky tieto doklady (okrem lekárskeho posudku, ktorý v podstate len formálne potvrdil závery znaleckého posudku č. 32/2018, pričom lekár vychádzal zo zdravotnej dokumentácie, ktorú mala žalovaná k dispozícii ešte pred podaním žaloby a táto bola aj prílohou žaloby a napriek tomu ani len nezačala likvidovať poisťnú udalosť. Poisťnú udalosť začala riešiť až potom, ako jej bola doručená žaloba. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napádanom rozsahu tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 954,- eur od 08.02.2019 do 23.01.2020, žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podala žalovaná. Vyjadrila sa, že mala za to, že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne vec správne právne posúdil, a preto považovala rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny. Žalobca nemá nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 954,- EUR od 08.01.2019 do 23.01.2020. Súd správne rozhodol a vyčerpávajúco odôvodnil, prečo súd vo výroku III. žalobu v tejto časti úroku z omeškania zamietol. Súd správne uviedol v bode 45. Rozsudku, že žaloba bola v časti nároku žalobcu na náhradu škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia (ďalej len ako „SSU“) podaná predčasne, nakoľko aj z predloženého Znaleckého posudku č. 32/2018 zo dňa 14.04.2018 vyplývalo, že hodnotenie SSU bolo iba predbežné, orientačné a nezáväzné, pričom je potrebné opätovné posúdenie zdravotného stavu poškodeného, teda žalobcu (min. o 12 mesiacov) a vydanie aktuálneho posudku, ktorý bude podložený aktuálnymi

lekárskymi správami vydanými teda s časovým odstupom minimálne rok od dopravnej nehody. Nakoľko mal žalobca k dispozícii predmetný znalecký posudok, na základe ktorého aj odôvodňoval svoj nárok na náhradu SSU v podanej žalobe a taktiež aj pred podaním žaloby u žalovanej, musel byť oboznámený s obsahom predmetného znaleckého posudku, a teda musel si byť vedomý skutočnosti, že na základe tohto „predbežného“ znaleckého posudku a predbežného ohodnotenia SSU nie je možné z ich strany, teda zo strany žalovaného, pristúpiť k náhrade škody žalobcovi z titulu SSU, nakoľko iba predložením tohto znaleckého posudku bol nárok žalobcu v tejto časti neodôvodnený. Napriek skutočnosti, že žalobca vedel o tom, že k tomu, aby mohlo prísť zo strany žalovanej k náhrade škody z titulu SSU, si žalobca u žalovanej pred podaním žaloby a taktiež aj podanou žalobou uplatnil nárok na náhradu škody z titulu SSU na podklade iba „predbežného“ znaleckého posudku, aj keď vedel, že položka odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia je len orientačná a nezáväzná. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že vyhotovenie lekárskeho posudku bolo len formalitou, pretože tento sa plne zhodoval s vypracovaným znaleckým posudkom, a že už na základe predloženého znaleckého posudku mala žalovaná pristúpiť k likvidácii poisťnej udalosti aj napriek poznámke znalca o tom, že ide iba o predbežné ohodnotenie. Je síce pravda, že bodové ohodnotenie sa zhodovalo s bodovým ohodnotením uvedeným v znaleckom posudku, avšak nakoľko bolo potrebné opätovné posúdenie zdravotného stavu žalobcu minimálne rok od dopravnej nehody (teda v čase keď už bol zdravotný stav poškodeného ustálený), tak ako uviedol aj znalec, považovali za nevyhnutné, aby žalobca v prípade, ak trval na tom, aby mu nahradili škodu z titulu SSU, predložil aktuálne bodové ohodnotenie SSU, ktoré síce mohlo byť totožné s bodovým ohodnotením uvedenom v znaleckom posudku, avšak aj nemuselo, čo však dopredu nemohli vedieť. Aj súd správne poznamenal, že skutočnosť, že nové bodové ohodnotenie sa od nezáväzného neodchýlilo je bez významu, nakoľko podstatné je, že k nemu došlo až v čase, keď bol zdravotný stav žalobcu ustálený a pre ohodnotenie relevantný. Práve žalobca bol ten, kto niesol dôkazné bremeno a bol povinný riadne preukázať a náležite odôvodniť svoj nárok. Ako už uviedli, dňa 23.01.2020 žalobcovi nahradili škodu z titulu SSU vo výške 954,- EUR, a to na základe predloženého aktuálneho lekárskeho posudku a lekárskej správy, ktorých predloženie avizoval žalobca, resp. jeho právny zástupca už na pojednávaní, ktoré sa v predmetnej právnej veci uskutočnilo dňa 25.06.2019, a za týmto účelom bolo aj konanie prerušené. Právny zástupca žalobcu im aktuálny lekársky posudok a lekársku správu zaslal až dňa 21.01.2020, pričom k plneniu z ich strany prišlo bezprostredne po zaslaní požadovaných dokumentov už dňa 23.01.2020, t. j. len 2 dni po ich doručení, t. j. bez omeškania. Mali však za to, že nakoľko žalobca vedel o tom, že je potrebné predloženie aktuálneho lekárskeho posudku s aktuálnym bodovým ohodnotením SSU k tomu, aby svoj nárok relevantne preukázal a aby zo strany žalovaného mohlo prísť k náhrade škody žalobcovi z titulu SSU, nerozumeli prečo žalobca čakal s jeho vyhotovením a predložením až na súdne konanie, resp. až na deň 21.01.2020, kedy im ho žalobca predložil, nakoľko vyhotoviť takýto aktuálny lekársky posudok si mohol dať ešte pred začatím súdneho konania, čo však neurobil a spoliehal sa na to, že na preukázanie nároku žalobcu na náhradu škody z titulu SSU mu bude postačovať iba pôvodne predložený znalecký posudok. To, že im žalobca predložil aktuálny lekársky posudok o SSU až dňa 21.01.2020 (podotkli, že vyhotovený už dňa 06.12.2019) je výlučne záležitosťou a slobodným rozhodnutím žalobcu, ktoré nemohli nijakým spôsobom ovplyvniť ani urýchliť. Nakoľko žalovaný žalobcovi nahradil škodu z titulu SSU bezprostredne po predložení aktuálneho lekárskeho posudku, nemohol sa dostať do omeškania. Ak nemal žalobca vyhotovený aktuálny lekársky posudok o SSU žalobcu v čase podania žaloby na súd, nerozumeli prečo si žalobou uplatňoval aj nárok na náhradu škody z titulu SSU keď vedel, že predložený znalecký posudok neodôvodňuje jeho nárok, a je potrebné vyhotovenie aktuálneho lekárskeho posudku, ktorý by jeho nárok odôvodňoval a riadne preukazoval, a ktorý by teda najskôr, ešte pred podaním žaloby, mohol predložiť žalovanému na posúdenie. Žalobcovi ani nehrozilo bezprostredné premlčanie jeho nároku, preto mali za to, že v tejto časti podal žalobca žalobu predčasne (t.j. ešte pred tým, ako by predložil žalovanej aktuálny lekársky posudok na posúdenie), nakoľko v čase podania žaloby nedisponoval žiadnymi dôkazmi, ktoré by jeho nárok odôvodňovali a relevantne preukazovali a až počas súdneho konania si dal vyhotoviť aktuálny lekársky posudok o SSU, ktorý im predložil až počas súdneho konania, čím mali za to, že konal aj v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Súd správne rozhodol o nároku na náhradu trov konania, keď aplikoval § 262 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2. CSP. Nakoľko mali za to, že žalobca sa v časti nároku na náhradu škody z titulu SSU uponáhľal s podaním žaloby, bez toho, aby im aktuálny lekársky posudok o SSU predložil na posúdenie ešte pred podaním žaloby, sám žalobca procesne zaviniť vznik trov konania minimálne v tejto časti žaloby a zároveň teda aj zastavenie konania v časti nároku na náhradu škody z titulu SSU, a preto mali za to, že súd správne rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26 %. V plnom rozsahu sa preto stotožnili s rozhodnutím a odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu, týkajúceho sa nároku

žalobcu na náhradu trov konania. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

4. Repliku podal žalobca. Uviedol, že primárnou príčinou uplatnenia nároku žalobcu na súde bola nečinnosť žalovanej, konkrétne odloženie likvidácie poistnej udalosti iba z dôvodu, že žalobca nepredložil žalovanej právoplatné rozhodnutie z trestného konania, v ktorom trestnom konaní sa prejednávalo zavinenie dopravnej nehody. Poukázal na to, že žalovaná nepostupovala v zmysle ustanovenia § 11 ods. 6 a ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z., neukončila likvidáciu poistnej udalosti v trojmesačnej lehote odo dňa oznámenia poistnej udalosti a neposkytla žalobcovi poistné plnenie v lehote 15 dní odo dňa ukončenia likvidácie poistnej udalosti. Zároveň mu neposkytla náležité vysvetlenie, prečo považuje nárok žalobcu za nedôvodný a v akom rozsahu. Jediné čo žalovaná uviedla bolo to, že kým žalobca neposkytne žalovanej právoplatné rozhodnutie trestného konania, neposkytne žalobcovi náhradu škody. Takéto konanie žalovanej podľa ich názoru nie je v súlade so zákonom. Trestnoprávna zodpovednosť je subjektívnou zodpovednosťou a občianskoprávna zodpovednosť je objektívnou zodpovednosťou, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie. Nie je potrebné, aby bola fyzická osoba uznaná vinnou zo spáchania trestného činu alebo priestupku, stačí, ak sú naplnené predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu. Žalobca preukázal, že došlo k dopravnej nehode, záver o zavinení dopravnej nehody bol obsiahnutý v znaleckom posudku č. 21/2018, ktorý mala žalovaná k dispozícii ešte pred podaním žaloby. Žalobca spolu s predžalobnou výzvou zaslal žalovanej znalecký posudok, v ktorom bolo obodované poškodenie zdravia žalobcu v časti bolestného, ako aj v časti sťaženia spoločenského uplatnenia. Prílohou predžalobnej výzvy bola aj kompletná zdravotná dokumentácia žalobcu, z ktorej bolo možné vyčítať, ako prebieha liečenie žalobcu v období po dopravnej nehode, a teda posúdiť, či znalcom uvedená položka čo do základu ako aj počtu bodov je správna. Žalovaná náležite neodôvodnila, ktoré položky bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia považovala za dôvodné a preukázané a ktoré nie. Stále trvala na tom, že neposkytne žalobcovi náhradu škody, kým nebude mať k dispozícii právoplatné rozhodnutie z trestného konania. Žalovaná v rámci svojej spoločnosti má úsek likvidácie, ktorý je odborne spôsobilý na tzv. kontrolu správnosti bodového hodnotenia, a túto kontrolu vykonáva aj na základe zdravotnej dokumentácie. Nepovažoval za správne, že žalovaná nárok v časti SSU ani nezačala prešetrovať. Mal za to, že pokiaľ znalec ohodnotí SSU nejakou položkou, a hoc následne uvedie, že táto sa ešte môže meniť, neznamená to automaticky to, že danou položkou sa poisťovňa pri likvidácii poistnej udalosti vôbec nemusí zaoberať. Domnieval sa, že aj keby žalobca predložil žalovanej lekárskeho posudok, v ktorom bolo obodované sťaženie spoločenského uplatnenia, nedošlo by k likvidácii poistnej udalosti v zákonnej lehote pred podaním žaloby. Poukázal na to, že žalovaná nezlikvidovala nárok žalobcu ani v časti bolestného napriek tomu, že tento nárok sama žalovaná považovala za dôvodný a preukázaný. Žalovaná poskytla žalobcovi náhradu škody z titulu bolestného až po podaní žaloby, dovtedy bola nečinná, podmieňovala ukončenie likvidácie predložením právoplatného rozhodnutia z trestného konania napriek tomu, že disponovala znaleckým posudkom č. 21/2018. Rovnako by mohli argumentovať, že keby žalovaná pred podaním žaloby nebola nečinná a vyzvala by žalobcu na predloženie lekárskeho posudku v zákonnej lehote, ktorá jej prináleží na likvidáciu poistnej udalosti ešte pred tým, ako žalobca uplatnil svoj nárok na súde a nepodmieňovala by likvidáciu poistnej udalosti predložením právoplatného rozhodnutia z trestného konania, k žiadnemu súdnemu konaniu nemuselo dôjsť. Poukázal na § 563 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k náhrade škody za SSU čas splnenia nebol dohodnutý, ustanovený právnym predpisom ani určený v rozhodnutí. Z uvedeného vyplýva, že žalovanej vznikla povinnosť splniť dlh, a teda poskytnúť náhradu škody prvého dňa potom, ako ju žalobca o to požiadal. Za predpokladu, že by sa odvolací súd aj stotožnil s názorom prvostupňového súdu, a teda mal za to, že žalobcovi vznikol nárok na poskytnutie náhrady škody až potom, ako predložil žalovanej lekárskeho posudok, poukázal na to, že žalobcovi by vznikol nárok na náhradu škody už 22.01.2020 a teda 23.01.2020 bola žalovaná v omeškaní a mohla sa svojho nároku domáhať na súde. Žalobca v priebehu konania predložil znalecký posudok ako aj lekárskeho posudok, v ktorom bolo obodované jeho sťaženie spoločenského uplatnenia, teda preukázal svoj nárok čo do základu a výšky. Z uvedeného dôvodu by žalobca mal byť na účely náhrady trov konania považovaný za procesne úspešnú stranu. Okamih predloženia lekárskeho posudku môže mať v danom prípade vplyv iba na počiatok omeškania žalovanej nie na stanovenie procesného úspechu v spore. Navrhol, aby súd rozhodol tak, ako to bolo uvedené v odvolacom návrhu žalobcu.

5. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje

zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je v časti úroku z omeškania nedôvodné a v časti náhrady trov konania dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11C/2/2019 bola náhrada škody, a to z titulu bolestného suma 1.642,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do zaplatenia a z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia suma 954,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 954,- eur od 08.02.2019 do zaplatenia, ako aj náhrada trov konania.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým tretím výrokom vo zvyšnej časti úroku z omeškania (5% zo sumy 954 eur od 8.2.2019 do 23.1.2020) žalobu zamietol, štvrtým výrokom určil, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26%.

8. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania z nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu ohľadne úrokov z omeškania odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

9. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

10. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

11. „Poškodený je povinný vznik škody na svojej strane preukázať a v konaní o nároku na náhradu škody tak na žalobcovi leží dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla. Aby bol splnený tento zákonný predpoklad, musí škoda existovať najneskôr v dobe, kedy súd o uplatnenom nároku rozhoduje. I pre rozhodovanie súdu o nároku na náhradu škody platí totiž ustanovenie § 154 o.s.ř, ktoré ustanovuje, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v dobe jeho vyhlásenia. To znamená, že rozhodujúci je skutkový stav veci, aký je v dobe, kedy súd vyhlasuje svoje rozhodnutie, a nie stav, ktorý s väčšou či menšou pravdepodobnosťou v najbližšej dobe nastane. Ak neexistuje škoda v dobe rozhodovania súdu o uplatnenom nároku na jej náhradu, bol nárok uplatnený predčasne, čo má za následok zamietnutie žaloby, tzv. „pre tento krát“, bez toho aby bolo potrebné zaoberať sa splnením ďalších predpokladov zodpovednosti za škodu.“ (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25 Cdo 2601/2010 zo dňa 25.08.2010)

12. K odvolacej námietke žalobcu, že CSP nepozná pojem tzv. „predčasne podanej žaloby“ a že žaloba nebola podaná predčasne, je na mieste uviesť, že aspekt predčasnosti žaloby nie je pojmom procesného práva, ale je relevantný z hľadiska hmotného práva. Tu je dôležité zdôrazniť, že v súlade s § 217 ods. 1 veta prvá CSP rozhodujúci je skutkový stav veci, aký je v dobe, kedy súd vyhlasuje svoje rozhodnutie, a nie stav, ktorý s väčšou či menšou pravdepodobnosťou v najbližšej dobe nastane. V prípade, že neexistuje nárok v dobe rozhodovania súdu o uplatnenom nároku, bol nárok uplatnený predčasne, čo má za následok zamietnutie žaloby, tzv. „pre tento krát“. Procesný inštitút prerušenia konania umožňuje preklenúť predčasnosť žaloby (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky sp.zn. 6 Cdo 157/2012 zo dňa 30.8.2012). Ustanovenie § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. vychádza z predpokladu, že zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený na účely určenia sťaženia spoločenského uplatnenia až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. S uvedeným údajom korešponduje aj znalecký posudok MUDr. Ľuboša Klementa č. 32/2018 zo dňa 14.4.2018 (č.l. 39), kde pri hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia na 50 bodov je vyznačené, že ide o hodnotenie orientačné, nezáväzná a nie stabilné, pričom je potrebné o 12 mesiacov od skončenia liečby poškodeného lekárske opäť posudkovo vyšetriť a overiť tento predpoklad a presne určiť rozsahy poškodenia. Zo zhodných vyjadrení žalobcu (č.l. 150) a žalovanej (č.l. 145) vyplýva, že po predložení aktuálneho lekárskeho posudku došlo k úhrade náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. To znamená, že žalovaná sa nedostala v prípade nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia do omeškania. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 954 eur od 8.2.2019 do 23.1.2020 zamietol.

13. K odvolacej námietke, že žalobca bol v plnom rozsahu procesne úspešný, a teda žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, odvolací súd udáva, že táto námietka je dôvodná. Ust. § 256 ods.1 CSP platí pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v tomto ustanovení znamená, že trovy je povinná zaplatiť tá zo strán, ktorá zaviniła, že vznikli. Procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, rozhodujúcimi skutočnosťami na jej posúdenie sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. O dôvodnosti podania žaloby je treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovanej strany k požiadavkám žalobcu, čo znamená, že žaloba bola podaná dôvodne najmä v prípade, kedy žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojil a to aj vtedy, ak ba žalobcu uspokojil, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má ísť o také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania na ľarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu).

14. Žalobca sa domáhal zaplataenia istiny 1.642 eur s úrokom z omeškania v sume 31,26 eur a istiny 954 eur s úrokom z omeškania v sume 45,73 eur. K úhrade oboch istín prišlo v priebehu konania, po podaní žaloby, takže v súlade s ust. § 256 ods. 1 CSP je povinnosťou súdu skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch stranách. Pokiaľ žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovanej, spočívajúce v úhrade žalovanej sumy je potrebné konštatovať, že procesne zaviniła zastavenie žalovaná, teda žalobca sa domohol žalovaného nároku, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Pokiaľ sa týka nároku na zaplataenie úroku z omeškania tak, v sume 31,26 eur (úrok z omeškania z nároku na bolestné) bol úspešný žalobca a v sume 45,73 eur (úrok z omeškania z nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia) bol úspešný žalovaný. Takže žalobca bol úspešný v časti uplatneného nároku 2.627,26 eur (1.673,26 eur+ 31,26 eur + 954 eur) a žalovaný len v časti 45,73 eur, teda v nepatrnej časti, preto má žalobca nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (§255 ods.1 CSP).

15. Z dôvodu, že odvolacie dôvody odvolateľa týkajúce sa zamietnutého úroku z omeškania neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a vo výroku IV. zmenil tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (§ 388 CSP).

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 spojení s § 255 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca úspešný v časti náhrady trov konania a žalovaná v časti zaplataenia úrokov z omeškania, takže možno skonštatovať, že každá strana sporu bola čiastočne úspešná, avšak nie je možné určiť, resp. vyčíslíť pomer úspechu, preto odvolací súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

17. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).